

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215203320
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1215203320.6

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a z členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Michaely Krajčovej, v spore žalobkyne: Slovenská technická univerzita v Bratislave, so sídlom Vazovova 5, Bratislava, IČO: 00 397 687, právne zast.: Krivak & Co, s.r.o., so sídlom Gajova 13, Bratislava, proti žalovanému (navrhovateľovi obnovy konania): IRASON, spol. s r.o., so sídlom Koreňová 26, IČO: 35 793 091, právne zast.: JUDr. Daniel Pavelka, advokát, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, o povolenie obnovy konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 15 C 73/2015-297 zo dňa 01.06.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 01.06.2022, č. k. 15C 73/2015-297, v napadnutom II. výroku m e n í , tak že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 15 C 73/2015-297, zo dňa 01.06.2022, konanie zastavil (výrok I.) a sporovým stranám náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tým, že uznesením č. k. 15C/73/2015-291, zo dňa 19.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2021, prerušil konanie v zmysle § 163 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“). Strany sporu nepodali návrh na pokračovanie v konaní v zákonom stanovenej lehote a súd prvej inštancie preto v zmysle § 163 ods. 2 C.s.p. konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zastavenie konania zavinili obe strany, nakoľko ani jedna zo strán nenavrhol pokračovanie v konaní, preto súd nepriznal nárok na náhradu trov žiadnej zo strán.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania podala odvolanie žalobkyňa, ktorá poukázala na odvolací dôvod podľa § 365 písm. h) C.s.p. a navrhla, aby odvolací súd uznesenie o zastavení konania v časti výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobkyni prizná náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%. V podanom odvolaní žalobkyňa namietala, že to bol práve žalovaný, ktorý podal návrh na obnovu konania, a preto žalobkyňa nemala dôvod podávať návrh na pokračovanie v konaní a v konaní pokračovať. Žalobkyňa poukazuje aj na svoje vyjadrenia v konaní o obnove pôvodného konania a uvádza, že návrh žalovaného na obnovu pôvodného konania je zjavne neopodstatnený. Žalovaný svojím konaním zavinil vznik trov právneho zastúpenia, ktoré žalobkyni v tomto konaní vznikli v súvislosti s bránením právoplatne jej priznaného práva rozsudkom. Keďže žalovaný inicioval začatie konania o obnove pôvodného konania a tvrdil, že pôvodné konanie

trpí vadou, pre ktorú musí byť obnovené, mohol podať návrh na pokračovanie v konaní po tom, ako bolo konanie o obnovu pôvodného konania prerušené a dožadovať sa riadneho prejednaní veci. Žalovaný však v stanovenej šesťmesačnej lehote tak neurobil, preto súd konanie o obnovu pôvodného konania podľa § 163 ods. 2 C.s.p. zastavil. Vzhľadom na vyššie uvedené sa žalobkyňa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nastali dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy súd nepriznal náhradu trov konania ani jednej zo strán sporu. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ani jedna zo strán nepodala v zákonom stanovenej lehote návrh na pokračovanie v konaní. Žalobkyňa však nemala záujem o pokračovanie v konaní, pretože rozsudok vydaný v pôvodnom konaní považuje za správny a dôvody obnovy pôvodného konania za špekulatívne. Žalobkyňa má za to, že vznik trov konania a trov právneho zastúpenia zaviniť v celom rozsahu žalovaný, preto má byť žalobkyni priznané právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 256 C.s.p.. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď na vec aplikoval ustanovenia § 257 C.s.p., hoci neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemal priznať náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán. Fakt, že žalobkyňa nepodala návrh na pokračovanie v konaní nemôže byť dôvodom osobitného zreteľa, pre ktorý by jej nemala byť priznaná náhrada trov konania.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne i formálne správne. Poukazuje na to, že žalobkyňa súhlasila s prerušením konania a v šesťmesačnej lehote nepožiadala o pokračovanie v konaní, a preto súd konanie zastavil. Na základe uvedeného žiada, aby odvolanie žalobkyne proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania bolo zamietnuté.

5. K vyjadreniu žalovaného sa opätovne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že súhlas s prerušením konania vyjadrila z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní, keďže očakávala zmierlivé vyriešenie veci. K dohode o urovaní medzi žalobkyňou a žalovaným však nedošlo. Nebolo v záujme žalobkyne, aby podávala návrh na pokračovanie v konaní o obnove konania, pretože toto konanie inicioval žalovaný. Podľa žalobkyne je rozsudok vydaný v pôvodnom konaní správny a dôvody obnovy pôvodného konania sú špekulatívne.

6. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné a napadnutý výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania je potrebné zmeniť (§ 388 C.s.p.).

7. Podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala priznania náhrady trov prvoinstančného konania v rozsahu 100 %, nakoľko podľa jej názoru, súd prvej inštancie nesprávne posúdil jej nárok na náhradu trov konania, keď pri určovaní nároku v zmysle § 257 C.s.p. vzal do úvahy dôvody osobitného zreteľa, čo odôvodnil tým, že z dôvodu, že ani jedna zo sporových strán nenavrhol pokračovanie v súdnom konaní, tak možno zavinenie na zastavení konania pričítať obom sporovým stranám, a preto nárok na ich náhradu nepriznal ani jednej sporovej strane.

6. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje. Podstatným pre rozhodnutie o trovách konania je v súlade s § 256 ods. 1 C.s.p., je zistenie, ktorá strana procesne zaviniť zastavenie konania. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že na zastavení konania sa v prejednávanej veci podieľali obe strany. Je pravdou, že návrh na pokračovanie v konaní mohla podať aj žalobkyňa, táto však nemala na to žiaden rozumný dôvod. Žalovaný bol ten, ktorý sa žalobou o obnovu konania domáhal svojho nároku, preto jeho konanie smerovalo k dosiahnutiu výsledku v jeho prospech. Mohlo sa tak stať na základe mimosúdnej dohody (k uzavretiu ktorej neprišlo) alebo pokračovaním v konaní. Keďže žalovaný (ako navrhovateľ obnovy konania) nenavrhol, aby súd v konaní pokračoval, procesne zaviniť zastavenie tohto konania, pričom na strane žalobkyne neexistuje žiadne zavinenie. To, že zákon umožňuje aj žalobkyni podať návrh na pokračovanie v konaní, nemožno považovať za jej zavinenie, ak túto možnosť nevyužije, hlavne za stavu, keď disponuje právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II č. k. 15 C 18/2004-110, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.09.2014, vydanom v pôvodnom konaní (ktorého obnovy sa domáhal navrhovateľ obnovy konania), ktoré bolo vydané v jej prospech a ktoré považuje za správne. Procesne aktívny v danom prípade musí byť predovšetkým žalovaný, ktorý inicioval vznik sporu a podal návrh na obnovu konania (por. uzn. Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 14.10.2020, sp. zn. 15 Co 78/2020).

7. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, preto v zmysle § 388 C.s.p. zmenil napadnutý II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného, ako stranu sporu, ktorá zavinila zastavenie konania, na nahradenie trov prvoinštančného konania žalobkyni v rozsahu 100 % s poukazom na § 256 ods. 1 C.s.p., pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

8. Keďže prvý výrok predmetného uznesenia (výrok o zastavení konania) nebol odvolaním napadnutý, tento nadobudol právoplatnosť.

9. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobkyňa bola v predmetnom odvolacom konaní úspešná, a preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).